

'Zonder wijsheid van buiten gaat het niet'

GroenLinks Tweede Kamerlid Lisa Westerveld groeide op in een orthodox-protestants gezin. Het geloof van haar jeugd herinnert ze zich vooral vanwege beperkende regeltjes. Toen ze ging studeren veranderde haar godsbeeld radicaal. Ze verliet de kerk van haar jeugd. Maar bij haar installatie als Tweede Kamerlid legde ze bewust de eed af. En ze prijst kerkmensen die zich inzetten voor duurzaamheid en de opvang van vluchtelingen. Haar boodschap? 'Probeer van elkaar te leren.'

Nienke Suelmann

Lisa Westerveld uit Nijmegen is sinds 2017 Tweede Kamerlid voor GroenLinks. Ze groeide op in een buurtschap bij Aalten in de Achterhoek. Daar speelde de kerk een grote rol. 'Op het platteland waren we afhankelijk van het dorp. De kerk speelde een

Geloofstwifels

Ook in de kerk ging ze de discussie niet uit de weg. Ze vroeg door, bij catechisatie of thuis. 'Ik had veel vragen. Homoseksualiteit was bijvoorbeeld een moeilijk onderwerp in onze kerk. Maar de dominee ging hier het liefst niet al te veel op in.'

'Ook mijn ouders hadden nooit echt geleerd om over dat soort onderwerpen te praten. En over de vraag wat wel en niet mag. Waarom mag je op zondag niet voetballen, bijvoorbeeld? Nu is dat veranderd. Ik kan er gewoon een gesprek met ze over voeren. Na de Nashville-verklaring heeft de dominee daar niets mee gedaan in zijn preek. Mijn vader zei dat hij dat een gemiste kans vond. Dat vind ik heel mooi van hem.'

Binnen de kerk waar zij opgroeide komt verandering voor Lisa veel te traag. 'Kerkgemeenschappen vinden het lastig tradities te veranderen. Zo zijn er in de Christelijke Gereformeerde Kerken nog steeds geen vrouwen in het ambt. Ik weet dat de discussie plaatsvindt, maar dit soort dingen gaan voor mij niet snel genoeg. Om deze, maar ook andere redenen, wilde

wereld te kijken.'

In deze periode kwam ook Spinoza voorbij. 'Spinoza was een voorbeeld voor mij. Ook hij worstelde met het geloof en brak met het beeld van een man op een wolk. Dat vond ik heel inspirerend om te lezen. Spinoza ziet God als aanwezig in de natuur en om ons heen. Je kunt dus twifels hebben over het geloof, maar ook geloven in een God die jou niet per se vertelt wat je moet doen.'

'Zelf ben ik heel erg zoekende, maar zo zie ik God ook, in de wereld om ons heen. Ik wil bewust ruimte geven aan twifels. Twijfel is namelijk een mooi onderdeel van het geloof; je blijft er daardoor bewust mee bezig.' Belangrijk vindt Lisa ermee om te gaan en de discussie te voeren. 'Bij filosofie leerde ik te mogen twifelen. Er hoefde niet altijd een A of B te zijn. Je mag juist nadenken over welke weg je ingaat.'

Nuance

Die twijfel mist ze in de politiek. 'Ik zou willen dat er meer ruimte is om met elkaar het gesprek te voeren. Hier moeten we altijd antwoorden hebben,

geen vragen. Ook proberen we elkaar vaak niet te begrijpen; we zoeken tegenstellingen op en moeten voor of tegen zijn.' Lisa pleit voor meer nuance. 'Ik denk dat het in het leven het belangrijkste is om te praten met elkaar en elkaar proberen te begrijpen.' Zo heeft ze in de Tweede Kamer de eed afgelegd om te laten zien dat ze ook wijsheid van buiten nodig heeft. 'Ik denk echt niet je van jezelf alle wijsheid in pacht hebt, je hebt altijd anderen nodig.' Ook de werking

heel belangrijke rol. Elke zondag gingen we twee keer naar de kerk en op maandag ging ik naar catechisatie.' In het christelijk-gereformeerde gezin werd geworsteld met de vraag wat 'van het geloof' wel en niet mocht. Zowel het gaan naar de tienerdisco, voetballen op zondag als de zondagochtenddienst waren onderwerpen van gesprek. Als oudste van het gezin nam ze het voortouw. 'Dat vind ik ook de mooie kant, dat we erover kunnen discussiëren.'

ik niet meer bij de kerkgemeenschap horen. Dit legde ik uit aan de kerkenraad door ze een brief te schrijven.'

Spinoza

Tijdens haar studie kon ze wel uit de voeten met al haar onbeantwoorde vragen. 'Door mijn studie filosofie leerde ik juist dat je die vragen mag hebben, en mag twifelen. Soms zijn er geen directe antwoorden, maar is de zoektocht waardevol. Er zijn zoveel verschillende manieren om naar de

van de media draagt bij aan die stelligheid, vindt Lisa. 'Redacties zoeken een voor en een tegen. Maar na het horen van argumenten, zou het goed zijn om nog eens na te denken. Als ik dát op de sprekersstoel zou zeggen, dat ik er nog even over na moet denken, dan word je snel neergezet als een draaiende partij. Ik vind het juist getuigen van durf, als je je eigen standpunt kunt veranderen.'

Artikel 23

'In linkse kringen ervaar ik geen allergie ten opzichte van religie. Wel merk ik dat we ons soms eeuwig vastbijten in de discussie. De houding naar de SGP bijvoorbeeld vind ik af en toe heel star, omdat ik door mijn achtergrond vaak best begrijp waarom zij bepaalde ideeën aanhangen. Maar het werkt ook de andere kant op.' Als onderwijswoordvoerder houdt Lisa zich bezig met artikel 23, over de (geloofs)vrijheid van het onderwijs. De comotie rond het Haga Lyceum heeft de discussie extra doen oplaaien.

'In dat debat merkte je hoe precies je de woorden moest kiezen. Alles kan makkelijk uit de context gehaald worden. Zo maken we onszelf ook monddood. Wij vinden dat vaak eng, deze discussies, maar ik denk dat wij ook hier de twijfel en de discussie moeten toelaten.'

'Vrijheid van onderwijs betekent namelijk ook dat er scholen zijn waar ze bepaalde leerlingen niet toelaten, of waar je als homoseksueel niet voor de klas mag staan. Maar ook dat er scholen zijn waar bijna alleen meisjes met hoofddoekjes naartoe gaan.' Westerveld ziet het onderwijs juist als een plek waar van elkaar geleerd kan worden, en waar deze ontwikkelingen in de praktijk onwenselijk zijn. 'In de praktijk zie ik dus veel goede redenen om te zeggen dat we van bepaalde aspecten van onderwijsvrijheid afscheid moeten nemen.'

Voor Lisa Westerveld is debat en durven twifelen essentieel

Identiteitspolitiek

'In de politiek gaat het vaak over identiteit, en wat je uitstraalt als partij.' Als voorbeeld noemt ze de zwartepietendiscussie. 'Veel mensen voelen zich gedwongen een kamp te kiezen. Maar dat leidt vaak af van heel veel andere nuttige discussies. Dat vind ik wel eens jammer. We zitten vaak strak in dergelijke discussies, omdat identiteit ons allemaal raakt. Als je aan iemands identiteit zit, lopen de emoties hoog op. Maar juist in deze discussie moet naar elkaar worden geluisterd.'

Religie speelt hier ook een rol, volgens Lisa. 'Door het geloof wordt

mensen vaak geleerd wat wel en niet mag. Iedereen die een geloof aanhangt, moet ook leren om daar even overheen te stappen, om te kijken hoe anderen iets beleven. De ander maakt je bewust van waar jezelf staat. Dat is ook de kracht van het gesprek tussen mensen met verschillende religies en levensbeschouwingen.'

'Mensen hebben verschillende waarden en ideeën meegekregen en deze verschillen omarmen is de oplossing. Dat zou in het geloof ook zo moeten zijn. Er bestaan ook zoveel filosofen, met een andere kijk op de wereld. We kunnen wel met elkaar blijven discussiëren over wie gelijk heeft, maar we

Lees verder
op pag. 6

'Twijfel is een mooi onderdeel van het geloof; je blijft er daardoor bewust mee bezig'

Vervolg
pag. 5

kunnen ook bedenken: 'Wat kunnen we leren van elkaar?' Dan kan ik nog steeds vinden dat de een gelijk heeft, maar dan kan ik tegelijkertijd leren van de andere persoon, of van zijn of haar religie.

Vrouwenrechten

Tot slot ziet ze ook bewegingen als groene kerken, of het kerkasiel. 'Dat juich ik enorm toe! In mijn brief aan de kerkenraad stond ook dat ik de praktijk miste, van die mooie woorden op de kansel. Goed met de aarde omgaan, rentmeesterschap en naar elkaar omzien, betekent daar ook in de praktijk mee bezig te zijn. Met bijvoorbeeld slavenvrije en Fairtrade koffie na de dienst. In Elst heb ik gezien hoeveel zonnepanelen een 'groene kerk' daar op het dak heeft. Daarmee laat je dus zien dat je christen-zijn niet alleen in naam belijdt, maar ook in de praktijk. Ik ben echt heel blij dat die beweging ontstaat en dat sommige kerken hun groene houding praktiseren en naar buiten toe uitstralen.'

Van groene kerken maken we een stap naar vrouwenrechten. Dit jaar is het honderd jaar geleden dat vrouwen kiesrechten kregen. Ziet Lisa het rooskleurig in? 'Ik zie zeker bedrei-

gingen, wat betreft vrouwenrechten. Als je kijkt wat Baudet, iemand met een grote aanhang, schrijft, is dat zorgwekkend. Ik heb zijn essay gelezen. Hij gooit het op zijn positie als romanschrijver, maar hij is wel politicus. Een grote schare vergoe-lijkt wat hij schrijft. Dat vind ik echt zorgwekkend.'

Maar er zit ook een andere kant aan, besluit Lisa. 'Als we met z'n allen zeggen dat er meer vrouwen in de politiek moeten, betekent dit ook dat vrouwen moeten opstaan. Het vraagt echt wat van vrouwen zelf. Stap over je angst dat je het niet kunt en heb wat meer vertrouwen in jezelf. Vrouwen doen echt niet onder voor mannen. We mogen meer van onszelf laten horen.'

Een jaarabonnement nemen of cadeau geven?

Ga naar ► www.linkerwang.nl/aanmelden

Drie nummers op proef voor 6 euro?

Ga naar ► www.linkerwang.nl/proef

Help mee! Met nieuwe abonnees kunnen wij dit magazine blijven uitgeven!